

мчета и отишадъ въ габровскиятъ манастиръ . Когато турското правителство намерисало каква е работата , то затворило нѣколко души тѣрновчене и повѣлѣло на шпионите си да тѣрсатъ Ивана . Ние му говорихме да бѣде остороженъ , но той ни не послуша , отиде въ Тѣрново и повадна са въ рѣцете на турците . Иванъ бѣше испроводенъ въ Цариградъ . Трѣбаше да са помисли какво да са прави . Послѣ много размишления , азъ са рѣшихъ да испровода особенъ човѣкъ въ Свищовъ , за да распита що става въ Бѣлградъ . Нашиятъ човѣкъ отиде , но слѣдъ нѣколко време са вѣрна назадъ и извѣсти ни , че бѣлградската буна са е помирила вече . Когато чухъ това извѣстие , то насмалко щѣхъ да полудѣя . Ние очѣквахме тая буна въ продължението на толкова години , а тя не можа да просѣществува баремъ една недѣля ! Какво да са прави ? Нашето положение бѣше незавидно , защото множество бѣлгаре бѣха напуснале работите си и испродале бѣха имането си . Нашиятъ човѣкъ ми донесе писмо и отъ Раковски . Раковски ми пишеше така : »Ако не сте са повдигнале , то пазете да са не побуни нѣкой градъ или нѣкое село , защото изъ Сѣрбия нѣма нищо да бѣде . Сѣрбите са помириха съ турците .« Трѣба да забѣлѣжа и това , че въ онова време погинаха множество наши хорица . Разбира са , че и азъ трѣбаше да са поскрия нѣкаде и да захвана изново да чѣкамъ »отъ азъ-буки« ! Поведохъ пакъ четата си и заведохъ я на Стара-планина . Момчетата бѣха въ отчаяние и захванаха да работатъ не отъ се сѣрце . Какво трѣбаше да права ? Намислихъ да удара поща-